

அப்துல் ரகுமானே அழகுதமிழ் பாவலரே
செப்பமுடன் கவிதைந் தசிந்தனையின் கோமானே
முப்பொழுதும் தமிழ்பற்றி மிச்சாக நின்றவரே
எப்பொழுது உன்தமிழை இனிக்கடே போம் இவ்வூலகில் !

தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பினிலே தனியாக ஆட்சியெ்தாய்
உரத்தகூரல்கொண்டுநீ உயர்கருத்தை ஈந்தளித்தாய்
கவிதை அரங்குகளை களியாட்டம் ஆக்காமல்
புதுமதை தனைப்புகுத்தி புத்திக் கம் கொடுத்துநின்றாய்

அப்துல் ரகுமானை அனைவராமே பார்க்கவதைத்தாய்
அருமருந்தாய் கவிதைகளை அனைவருக்கும் கொடுத்துநின்றாய்
இப்போது உன்கவிதை கடைபதற்குத் துடிகின்றோம்
எங்குசென்றாய் ரகுமானே என்றுதடே அழுகின்றோம் !

பரோசிரியார் பெரும் புதுவிவகித்தாலும்
ஆராதகாதலுடன் அருந்தமிழை அணைத்தாயே
ஊராரின் மனமெல்லாம் உட்கார்ந்த ரகுமானே
உன்பிரிவால் அழுகின்றோம் ஒருகவிதை சொல்லுவாயா !

ஆராய்ச்சியாளனே அருந்தமிழ் வல்லோனோ
ஆசிரியாய் இருந்து அருநில்கள் தந்தவனே
ஆட்சியாளர் அருகிருந்து அருங்கருந்து உரதைத்தவனே
அப்துல் ரகுமானே அழவிட்டுப்போனதெங்கே !

jearamiyer@yahoo.com.au